

Collegial-Tidende

for

Danmark og Norge.

Med Kongeligt ærverdigst Præstollegium.

No. 32. Den 6 August 1803.

Trykt i Kjøbenhavn hos Direktør Johan Frederik Schulk.

Undertegnede ere Redaktører, Forlæggere og Udgivere af
denne Tidende:

Christian Knudsen. Peter Johan Monrad.
Statsraader og Deputerede i det danske Cancellie.

Blandede Efterretninger.

Under 6 Juni d. A. er, fra den til Understøttelse for de
Dvæstede og Esterladte fra Slaget d. 2 April 1801
nedsatte Commission, til Cancelliet indsendt den befa-
lede aarlige Beretning, hvoraf erfares dens Forhandlin-
gers Fremgang, fra dens sidste Indberetning af 1ste
Febr. f. A., at have været følgende.

I. Commissionen har i foransførte Tid modtaget
de end videre indkomne Bidrag,

a) fra 1 Febr. f. A. til 20 Mai d. A. er i Gaver ind-
kommet 12,814R. 8½ß.

b) i samme Tid fra Admiralitetet Douceurer til haardt
Dvæstede 3,800R.

c) fra

- c) fra samme Collegium givet Forsikkring om aarlig Pension for Nvæstede 396 R.
- d) aarlige Bidrag og Understøttelser ere desuden af adskillige Goddædige Fonden lovede, hvilke tildeels ere hæstede paa Personers Livstid.

Af foranførte Beløb ere blot Renterne af Grosserer-Societetets seneste Gave, 500 Rdlr., bestemte til forhalet Pension for de 2 Nvæstede paa Fregatten Freia, og saaledes, at, isald disse skulde efterlade sig Enker eller Børn, Renterne da skulde tilfalde disse. Det Øvrige anvendes efter den af Hs. Majestæt approberede Plans Grundsætninger.

2. Efterat Commissionen har undersøgt deres Tilstand, der, siden sidste Forestilling, have mældt sig som Nvæstede, eller som Enker, Børn og trængende Forældre af de Faldne, har den allerunderdanigst indstillet: at et Tillæg til Pensionslisten, som nævner de Nvæstede, hvis Helbredstilstand siden sidste Forestilling er bestemt, samt de Pensioner, til hvilke enhver især er funden qualificeret, maatte allernaadigst approberes, og nogle, som endnu ei ere helbredede, i sin Tid ligeledes tages i Betragtning til Pensions Nydelse efter Omstændighederne og deres Helbreds Tilstand.

Antallet af de Enker og Børn, som have Afgang til Understøttelse, er for nærværende Tid 378 Personer, hvilket Antal Commissionen formoder, at ville forøge

forøges med 3 Enker, hvorfor den har indstillet: at saavel ommaeldte Enker og Børn, der have godtgjort deres Ret til Pension, som de øvrige Enker, naar de tilvelebringe de endnu manglende Beviisligheder, maae nyde den for dem hver især udsatte Pension af Hovedsonden, Enkerne, saalænge de leve i ugift Stand, og Børnene, indtil de have fyldt deres 1. de Aar. Men, da der i dette Antal er 20 Enker og 28 Børn, hvis Mand eller Fædre have været af en høiere Klasse end den almindelige, saa har Commissionen, i Forventning af allernaadigst Approbation, antaget følgende Regler:

- a) at de Enker og Børn, hvis Mand eller Fædre have været Proviantssforvaltere eller Skrivere, Over- eller Skibs-Chirurger, Skibs-Secretairer, Høisbaadsmænd og Baadsmænd, Overcanonerer, Strykmænd, Formænd for Tømmermændene eller Sergeanter ved Landetaten, erholde hver 18 Rdlr. aarligt af Extrasonden i Tillæg til de 18 Rdlr., som de have af Hovedsonden.
- b) Ligeledes Under-Proviantsskrivere, Underchirurger, Canonerer, Søetatens Underofficerer, som ei vare Qvarteermestere eller Undercanonerer, samt Foursrer ved Landetaten, hver 12 Rdlr. af Extrasonden.
- c) Undercanonerer, Qvarteermestere ved Søetaten samt Corporaler ved Landetaten og de øvrige, som vare meer

meer end Gemene, hver 6 Rdlr. aarligt Tillæg af
Extrasonden, og

- d) Enker og Børn af de Mænd, som vedkommende
Skibschefer have anmeldt, paa Batailledagen at have
været brugte som Interims-Underofficerer, hver 3
Rdlr. aarligt Tillæg.

Bed saadant Tillæg for Enker og Børn, til de
dem af Hovedsonden i Almindelighed tillagte 18 Rdlr.
hver, formener Commissionen, at disse, naar de i
øvrigt have Evne til selv at fortjene noget, ere vel for-
sørgede; men, da Commissionen ønsker, at det enhver
Faldens Esterladte forvoldte Tab, i Henseende til For-
sørgelsen, saavidt muligt, erstattes, saa har den, i
Forventning af Hs. Majestæts Bifald, tilstaaet en
i Slaget falden Proviantskrivers Enke, der er sinds-
svag, 50 Rigsdaler aarligt, og givet en Overstyr-
mands Enke Forsikkring, at hendes af epileptiske Til-
fælde for det meste sengeliggende Datter skulde erholde
sin yngre Søsters Pension, naar hendes Opdragelses-
hjælp ophørte, og saaledes ialt nyde 36 Rdlr. aarligt,
saalænge hendes Helbredstilstand gjør dette Tillæg for-
nødent.

Antallet af de gamle, svage og, formedelst Affar-
net af deres i Slaget faldne Sønner, trængende Foræl-
dre, som Commissionen har fundet at kunne tilstaaes
aarlig Understøttelse af Extrasonden, er for nærværende

Sid

Tid 119 Personer, og Understøttelses Beløbet 1,085 Rdlr. aarligt; hvilken Understøttelse, som i Almindelighed er ansat til 8 Rdlr. om Aaret for hver enkelt, og 10 Rdlr. for hver 2de Tilsammenlevende, Commissionen har indstillet til Hs. Majestæts Bisald, at maatte saaledes gives, og Udbetalingen at maatte skee tvende Gange om Aaret, nemlig d. 31 Marts og 30 Septbr. hver Gang med det Halve.

I Folge Foranferte blive 222 Nvæstede pensionerede. Pensionsbeløbet er, efter et Middeltal af Hovedfondens Udgifter dertil, $43\frac{44}{111}$ Rdlr. pro Pers., eller 9,634 Rdlr. for dette Aar, foruden Pensionen fra Sæetaten, som blot modtages af Commissionen, for igjen at udbetales Vedkommende. Ligeledes blive 173 Enker og 206 Børn pensionerede, hver med 18 Rdlr. aarligt, og 2 Børn hver med 12 Rdlr. aarligt, ialt 3,732 Rdlr., af hvilket Antal 20 Enker og 28 Børn have Tillæg af Extrasonden. Pensionen for gamle Forældre, 119 Personer, som nyde ialt 1,085 Rdlr. af Extrasonden, er, efter Middeltal, i det første Aar 9 Rd. $19\frac{3}{5}$ Sk. pro Pers.

3. I Henseende til den Omsorg, som af Commissionen ydes Pensionisterne i Sygdoms Tilfælde, anmærkes det, at Commissionen, ved Overdirecteuren for Gissfeldts Kloster, Kammerherre Grev Danneskjold Samsøes Tilbud, at 100 Rdlr. aarligt skal udredes af

Klo.

Klosterets Fond i 10 Aar for de Qvæstede, og ved Frederichs Hospitals Directions Tilbud, om at modtage syge Qvæstede for den Pension, de have, naagtet Samme maatte være mindre end den ringeste Betaling, 1 Rd. 48 Sk. ugentligen, er sat i Stand til at lønne en Chirurg for at komme de Patienter til Hjælp, der enten ei trænge til Hospitalet eller have Familie, hos hvem de kunne nyde Pleie, og den har derfor indstillet: at 50 Rdlr., der er givet den antagne Læge for hans Tjeneste fra 1 Juli til ult. Dec. s. A., som en Douceur, maa passere til Udgift i Commissionens Regnskab, og at Commissionen maa være autoriseret til, efter Omstændighederne og hans Forretninger i Fremtiden, at tillægge ham en passende Betaling af indtil 100 Rd. aarligt.

4. Af Commissionens Regnskab for Fonden fra 2 Apr. 1801 til ult. Dec. s. A. ere Resultaterne følgende:

Commissionen har i ommældte Tid modtaget og til Indtægt beregnet	280,399R. 25 Sk.
og derimod udgivet	38,060R. 49½Sk.
altsaa i Behold	242,338R. 71½Sk.
hvortil naar lægges de af Hs. Majestæts Kasse skænkede	20,000R.
og Renterne af Samme fra Resolutionens Datum	611R. 34 Sk.
saar bliver hele Fondens Tilstand til ult. Decbr. 1802	262,950R. 9½Sk.

J Henr

I Henseende til det hele indkomne Beløbs De-
 ling i tvende Hoveddele, som, i Følge de approberede
 Grundsætninger, skulde bestaae af en Hovedfond paa
 230,000 Rdl., og en Extrasond paa 26,000 Rdl.,
 anmærker Commissionen, at den, efterat Regnskabet
 til ult. Dec. f. A. var opgjort, og flere Personer og
 tillige nogle flere Gaver vare tilkomne, har fundet, at
 Hovedsonden kunde være større og Extrasonden mindre,
 samt at til Hovedsonden kunde henlægges fra 1 Jan.
 d. A. 239,812 Rdl. 44 Sk.
 og til Extrasonden det Øvrige . 23,137 Rdl. 61½ Sk.
 af hvilke Summer 261,000 Rdl. ere frugtbringende,
 som er 30,000 Rdl. meer end i den seneste Forestilling
 var anført.

Under den Formodning, at ei flere, eller i det
 mindste kun et ubetydeligt Antal, Nvæstede skulde mælde
 sig som berettigede til Pension af Hovedsonden, fore-
 slaar Commissionen: at berørte Beløb, 239,812 Rdl.
 44 Sk., samt Renterne af General-Gouverneur Røp-
 storffs til Nvæsthuset stjærkede Gave, 2 500 Rdl., som
 er 100 Rdl. om Aaret, maae fra 1 Jan. d. A. udsættes
 som en Hovedfond, hvis egentlige Bestemmelse er, at
 pensionere de Nvæstede og de Faldnes Efterladte, som
 tillægges en fast aarlig Pension.

Commissionen har viist Tilstrækkeligheden og Ba-
 righeden af denne Fond, og at den er i den Tilstand,
 at

at den efter 50 Aars Forløb, fra 1 Jan. f. A. at regne, naar alle nuværende Pensionister kunne formodes afgangne, vil, efter al Formodning, have 202,247 R. 84 Sk. tilovers, hvilken Sum da kan ansees som Grundvold til en Fond for tilkommende Nvæstede. Ligeledes viser Commissionen, at Extrasondens Capital, 23,137 R. 61 $\frac{1}{2}$ Sk., ogsaa er i Stand til at bære de paa den hæftede Byrder, og foreslæaer til den Ende, at den maa inddeles i 2 Hoveddele, een til bestemte og en anden til ubestemte Indtagter og Udgifter.

5. Til Slutning anmærker Commissionen, at der iblandt de Ansøgende, som have mældt sig til Pension, og ei egentligt dertil ere qualificerede, ere 3, som kunde fortjene at komme i fortrinlig Betragtning. Den første er en Enke efter en borgerlig Artillerist i Flensborg, som, da Skuespiller Knudsen der opførte sin Concert, blev dræbt af en Kanon, der sprang. Til denne Enke har Commissionen, paa Hs. Majestæts Approbation, ladet udbetale den ved Concerten indsamlede Gave, 60 Rdlr. Den anden en ridende Artillerist, som, ved at afbrænde en Kanon uden for Kronborg, tabte Synet paa det ene Øie. Den tredje en afskediget Husar, som tjente frivillig ved Krigsurolighederne, og havde det Uheld at styrte med en Hest, hvorved han blev en Krøbling. Commissionen har derfor, i Forventning af Hs. Majestæts Bifald, udbetalt ham 8 Rdl., og henviist ham til vedkommende Collegium. Es.

Efterat denne Beretning, fra det danske Cancellie, har været Hs. Majestæt foredraget, har det behaget Allerhøiſtsamme, under 17 f. M., at resolve saaledes: "Beretningen har været Os forelagt; ligesom Vi af Samme med største Tilfredshed har seet de heldige Folger, Commissionens nidkjære Bestræbelser i denne Sag have havt, saa ville Vi ogsaa, at Cancelliet tilkjendegiver den Bort allerhøieste Bifald."

Løverdagen den 7 Mai 1801 fuldsøilede i Fjeldens Fjord, imellem Gaardene Kjølve og Lassmoen i Trondhjems Stift, 4 Mænd, nemlig Johan Strand, Clemmet Ingebrigtsen og Torsten Larsen sammesteds, samt Jacob Olsen Schafnes. De to sidste kom sirar paa Baad-Hvelvet; men de 2 første, som vare gamle Mænd, kom aldeles fra Baaden. En fattig Huusmandskone, ved Navn Verith Halvorsdatter Finnemoen, der til Lykke øinede, at Baaden kantrode, roede strax af al Magt til, for at hjælpe dem; alene frygtede hun for, at hun, med sin lille og brøstfældige Baad, hvori hun endog havde noget lidet Korn inde, for ved Møllen at males, ikke kunde hjælpe dem alle. Imidlertid vovede hun det yderste, og, ikke uden Fare for selv med sin lille Baad at synke, tog hun først de 2 Mænd, som endnu flød paa Klæderne, ind i Baaden, og roede dem til det nærmeste

meste

meste Land, som var en Fjeld-Riste, deraf satte hun atter ud, og ligeledes bragte de 2 andre paa Hvelvet Siddende sammesteds paa Land. Endeligen søgte hun at rædde deres Ladning, nemlig en stor Riste og nogle Tønder, som hun dog ikke var i Stand til at faae inden Borde; men hun vidste og her Raad: hun skar sit Baadsæste af, gjorde Risten og Tønderne dermed faste, og roede Samme til Lands. Da hun nu med dette ræddede Gods kom til Lands, og fik at see, at de 2 første ræddede Mænd vare meget asmagtige, tog hun dem atter i sin Baad, og roede dem til Gaarden Lassimoen, som den nærmeste, dog fuldkomment $\frac{1}{4}$ Mil deraf. De andre fik imidlertid anden Rædning, saavel for sig selv, som for det bjergede Gods.

Concelliet har i den Anledning tilskrevet vedkommende Øvrighed, som derom har gjort Indberetning, at fornævnte Verith Halvorsdatter Finnemoen, for hendes kjække Forhold, er, i Overeensstemmelse med Placaten af 14 Septbr. 1798, tilstaaet en Præmie af 40 Rdlr.

Under 26 f. M. er det tilladt Margretha Lehmann, fra Hannover, at lade i Kjøbenhavn, for Betaling, opstige en Lustjagt, imod at der af Indtægten erlægges 10 Procent til Stadens Fattigvæsen.

Under 28 s. M. er det tilladt Fattigvæsenets Sogne-Commission i Lyngbye Sogn, til Bedste for Sognets Fattigkasse, at lade opføre en Concert i Lyngbye Kirke.

Forgivninger.

Under 24 Juni d. A. er, igjennem det tyffe Cancellie, udfærdiget en Forordning om den saakaldte Fensterns og Natteridens Afstraffelse paa Landskabet Fehmern, af følgende Indhold. Da de hidtil fastsatte Straffe for disse Forseelser ei have opnaaet Hensigten, men tværtimod ofte foranlediget, at disse Forseelser ei ere blevne straffede, saa vil Hs. Majestæt for Fremtiden fastsætte mere passende Straffe, hvilke ogsaa uden Skaansel skulle fuldbyrdes, og befaler derfor: 1) at enhver, som hos et ugift Fruentimmer aflægger de Nattebesøg, som paa Fehmern kaldes Fenstern, skal, paa Forlangende af Fruentimmerets Fader eller Huusbond, paalægges en Fængselsstraf af 8 Dage paa Vand og Brød. Anden Gang fordobbles denne Straf, og tredie Gang forandres den til Fugthuusstraf paa 3 Maaneder; 2) Hvo som til dette Viemed tager en Andens Hest fra Stalden eller Græsgangen, skal straffes med Fugthuus paa 6 Maaneder, om han end ei har naaet Bestemmelsesstedet, og om han end erstatter Hestens Eier al Staden. Anden Gang dømmes han til Fugthuusstraf paa et Aar, og tredie paa 2 Aar. Ogsaa skal Øvrigheden afstraffe
en

en saadan Forseelse, uden at oppebie Anmælbelse fra den, som har lidt Skaden; 3) de ældre mod fornavnte Handlinger udgangne Love og Foranstaltninger, nemlig Edicterne af 25 Octbr. 1737 og 29 April 1752 op-
hæves herved.

Ved Rescript af 29 s. M., til Amtmanden over Christians Amt, er det fastsat: at de 3 aarlige almindelige Skatte- og Sage-Ting for Walders og Totens Fogderier, for Estertiden maae holdes til følgende Tider, nemlig:

Walders Fogderie.

Præsteg. Winter- eller Baartinge. Sommert. Høsttinge.

Wangs . . . 11 Febr. 8 Juli 14 Oct.

Slidre . . . 13, 14 Febr. 10, 11 Juli 16, 17 Oct.

Durdal . . . 16, 17 Febr. 13, 14 Juli 19, 21 Oct.

Lands . . . 19, 20 Febr. 16, 17 Juli 23, 24 Oct.

Biri . . . 1 Marts. 14 Juni 20 Sept.

Totens Fogderie.

Præsteg. Winter- eller Baartinge. Sommert. Høsttinge.

Bardals . . . 3 Marts 16 Juni 22 Sept.

Totens . . . 5, 6 Marts 18, 19 Juni 24, 25 Sept.

Grans . . . 8, 9 Marts 21, 22 Juni 27, 28 Sept.

Jernager . . . 11 Marts 24 Juni 30 Sept.

(Slut.)

(Slutning af det almindelige Dige-Reglement.)

§. 32. Da det ved foransorte Nødhjælp fornemmeligen kommer an paa, at enhver strax veed, hvad han har at gjøre, og, for at ei Nødhjælpen paa Digen muligt skulde komme i Collision med den Nødhjælp, som bør ydes til at frelse Mennesker, Qvæg og Eiendom, og den ene hindres ved den anden: saa vil Hs. Majestæt, at der, strax efter denne Forordnings Bekjendtgjørelse, for ethvert Digebaand, med Hensyn paa Forsatningen og det Locale, efter foransorte Forskrifter, skal, af Overdigegreverne tilligemed Digeinspectorerne, udfas-
stes en Plan til disse Redningsanstalters Organisering. I denne Plan maa det være bestemt foreskrevet, hvorledes Digegreverne, Digedommerne (Deichrichter), de eedsvorne Opsynsmænd (Deichgeschworne), Digefogderne og andre Digebetjenter i slige Nødsfald have at forholde sig; hvorledes Faren ved Tegn skal bekjendtgjøres ei alene Indvaanerne men ogsaa Naboeoegerne; hvilke Indvaanere der skulle møde paa disse Tegn, og med hvilke Redskaber; ligeledes hvormange Mand Nabocommunerne strax have at sende paa et saadant Tegn; hvilke Arbejder der skulle foretages, og af hvem og i hvilken Orden. Denne Plan skal indsendes til Rentekammeret til nærmere Bedømmelse og Approbation.

§. 33. Naar i Fremtiden nye Diger skulle opføres eller bortrevne gamle Diger istandsættes, skal det ei
være

være Interessenterne vilkaarligt overladt, hvorledes de ville indrette deres Dige, og hvilken Høide, Styrke, Dossering og Beliggenhed de ville give den. Saadant skal beroe paa Rentekammerets Bestemmelse, hvorhen Interessenterne hver Gang skulle henvende sig, og som skal indhente Digeinspectorernes Betænkning derover, og i fornødent Fald udvirke Hs. Majestæts specielle Resolution. Ligeledes skal Rentekammeret, efter foregaaende Correspondence med Digeinspectorerne, bestemme, og, i vigtige Tilfælde, udvirke allerhøieste Resolution over, saavel om nye Bærker, til Forsvar for Forstranden, hvis derved nogen Afbræk har Sted, skulle af de Digeinteressenterne, hvis Dige beskyttes af Forstranden, anlægges, som ogsaa hvilken passende Indretning disse Bærker skulle have.

§. 34. Paa Mellemdivigerne maa, uden foregaaende Anmeldelse for Rentekammeret og dertil erholden særdeles Tilladelse, ingen Forandring foretages. Derimod skulle Overdigegreverne og Digeinspectorerne see paa, at de ei alene ei forfalde, men ogsaa, hvor det gjøres nødvendigt, tilbørligen vedligeholdes. Overhovedet skal det, i Henseende til alle mulige Forandringer ved Digerne og de dermed i Forbindelse staaende Bærker til deres Beskyttelse og Sikkerhed, have sit Forblivende ved det, som desangaaende, i Patentet af 29 Jan. 1800 §. 1, er anordnet.

§. 35. Ved Digernes Opmaaling, Digebyrderes Fordeling og Bestemmelsen af de ved Digearbejder forekommende Dimensioner, skal i Fremtiden, til lettere Oversyn og for Overeensstemmelses Skyld, overalt bruges alene rhinlandsk Maal, Foden beregnet til 12 Tommer.

§ 36. Huse, Hytter (Kåthen) og andre Bygninger maae herefter ei opføres paa og under Digen eller paa det til Husspåten bestemte Digejord. Og, endstjondt de nu paa og ved Digerne opførte Bygninger maae indtil videre blive staaende, saa maa dog Eieren finde sig i, at de, saasnart det ansees nødvendigt, nedbrydes, i hvilket Fald der dog ei kan nægtes dem en billig Godtgjørelse af Communen.

§ 37. I øvrigt skal det, i Henseende til Digepolitiet, Riden, Kjøren og Græssen paa Digerne, samt Digefreden, for det første have sit Forblivende ved de derover paa ethvert Sted nu værende Anordninger. Hvor imidlertid aabenbare Misbrug i denne Henseende finde Sted, og de hidtilværende Anordninger i local Hensigt muligen kunde behøve en Forandring, der maa dette af Dige-Embedsmændene eller Dige-Inspectorerne anmeldes for Rentekammeret, der afgiver eller udvirker de fornødne Foranstaltninger.

§ 38. Alle ældre Foranstaltninger, Digeanordninger, Regulativer og Koreninger, forsaavidt de efstemme overeens med de i denne Forordning indeholdne Grundsætninger og Forskrifter, ophæves herved, hvorhos det dog følger af sig selv, at denne Forordning, i Henseende til de Puncter, som ved særegne Regulativer for ethvert Digebaand nærmere skulle bestemmes, først fra den Tid træder i Kraft, naar disse Regulativer ere udkastede og af Hs. Majestæt bekræftede.

Befors

Befordringer og Afgang.

Under det danske Cancellie: Den 5 August er Cand. Theol. J. N. Valle confirmeret til Præst ved det almindelige Hospital og Abel Cathrines Stiftelse i Kjøbenhavn; Cand. Theol. L. D. Schmidt ligeledes til residerende Kapellan for Rattrup, Tholstrup og Ørritslöv Menigheder i Nørhuus Stift; Exam. Jur. C. Heedegaard ligeledes til Birkedommer og Birkeskriver ved Stamhuset Fousingsøes Birk under Viborg Amt.

Under Rentekammeret: Den 29 Juli er Skovfoged Sommer i Reinbeck Amt, i Naade, entlediget, og i hans Sted er Skovfoged Mumm i Pristorsf udnævnt til Skovfoged i Reinbeck Amt, samt Overjæger Merz igjen til Skovfoged i Pristorsf.

Under Generalitetet: Den 22 Juli er Capitain B. P. v. Kreutz udnævnt til Major og Commandeur for den norske lette Infanterie-Batallion; den derved staaende char. Capitain J. E. v. Leegaard til Compagnie-Chef; Second Lieutenant J. G. K. v. Krebs, af det norske Jægercorps, til Premier-Lieutenant i for nævnte Batallion, og Second-Lieutenant A. v. Hegge forsat i samme Egenkab fra Batallionen til Corpser. Den 29de, Fændrik v. Strelitz, af Kronprindsens Regiment, forundt Second-Lieutenants Character; M. J. H. W. v. Platou udnævnt til Fændrik à la suite ved den 1ste sjællandske Batallion let Infanterie; Regiments-Quartiermesterne C. A. Pries, af det fynske Infanterie-Regiment, og K. Winther, af det kongelige Artillerie-Corps, benaadede den første med Capitains- og den sidste med Over-Krigscommissairs Character; Capitainerne G. v. d. Lühe, og F. E. v. Friis, af det 1ste østre-jydske Landværn-Regiment, og J. P. Baron v. Rehinder, af det 2det østre dito, beskikkede til Majorer af Landværnet; Cornet v. Zoëga, af det hollandske Rytter-Regiment, udnævnt til Second-Lieutenant, og Cornet à la suite, af det schlesvigke Rytter-Regiment, v. Jessen, til virkelig Cornet, begge i førstbenævnte Regiment.